

Arrest

nr. 308 048 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COOLEMAN
Langestraat 131
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 oktober 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat S. COOLEMAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Hashem Khail, een dorp in het district Khogyani, provincie Nangarhar. U bent Pashtun van etnische origine en vermoedt in 2002 geboren te zijn. U woonde samen met uw moeder en uw twee broers genaamd F.R. (...) en F.G. (...) (O.V: (...) CG: (...)) in Hashem Khail. Uw vader, die een bodyguard van Gulbuddin was, liet het leven voor u geboren werd. F.R. (...) werkte verscheidene jaren als tolk op een Britse basis in Helmand, Sangin. In de periode dat hij er actief was, werd uw moeder minstens één keer door de taliban bedreigd en gevraagd om hem te dwingen zijn job stop te zetten. Toch kwam hij hierna op een gegeven ogenblik op verlof naar jullie huis. Ten tijde van dat bezoek, en op de nacht van Eid, werd er bij jullie thuis op de deur geklopt. Toen uw moeder ging kijken wat er gaande was, zag ze verschillende gewapende mannen staan. Hierop waarschuwde ze uw beide broers, die

het huis uit konden vluchten. Uiteindelijk verlieten uw broers Afghanistan ongeveer zes of zeven jaar voor uw persoonlijk onderhoud op 24/02/2022. Uzelf was toen ongeveer tien jaar oud.

F.G. (...) vluchtte eerst naar Nangarhar en verliet het land op illegale wijze. In dezelfde periode verhuisde u met uw moeder naar Nangarhar. Op 16/01/2012 werd zijn verzoek om internationale bescherming door de Belgische autoriteiten geregistreerd. Op 11/05/2012 werd hem de subsidiaire beschermingsstatus verleend. Op 08/05/2018 verkreeg hij de Belgische nationaliteit.

F.R. (...) keerde na het voorval op Eid eerst terug naar de basis in Helmand. Het Britse leger verbood hem contact op te nemen met zijn familie. Pas nadat ze hem naar Londen overbrachten was het hem weer toegestaan informatie met jullie te delen. Op dit moment verblijft F.R. (...) nog steeds in het Verenigd Koninkrijk.

Daar uw moeder meende dat het ook in Nangarhar niet veilig was, verhuisden jullie enkele maanden later opnieuw. Ditmaal naar het dorp Arzan Qimat, Qalai Shanan in district 12 van Kabul. In Kabul ging u tot de 11de graad naar school.

Acht maanden tot één jaar voor uw persoonlijk onderhoud overleed uw moeder aan de gevolgen van een COVID-19 besmetting. In de periode die volgde kwamen F.G. (...) en zijn vrouw naar Afghanistan en verbleven ze bij u thuis.

Toen de taliban Afghanistan overnamen, besloten jullie het land te verlaten. Twee of drie dagen voor jullie uiteindelijke vertrek namen jullie een taxi naar de luchthaven. Daar bleven jullie slapen in afwachting van een mogelijkheid tot evacuatie.

Op 25/08/2021 werden jullie door de Belgische autoriteiten geëvacueerd en overgebracht naar Islamabad. Van daaruit vertrokken jullie op 26/08/2021 naar België waar jullie dezelfde dag aankwamen. Op 15/09/2021 werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd.

Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten voor: uw origineel paspoort, een kopie van de verblijfsvergunning van F.R. (...), een origineel certificaat op naam van F.R. (...) dat getuigt van deelname aan 'Operation Herrick 15', een origineel certificaat op naam van F.R. (...) dat getuigt van deelname aan 'Operation Herrick 16', een originele versie van een aanbevelingsbrief op naam van F.R. (...) en geschreven door de commanding officer van Command Force Burma.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban gedood te worden. De reden die u hiervoor aanreikt, is de volgende: minstens zes of zeven jaar voordat uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsvond, kwamen de taliban uw broers bij jullie thuis zoeken. U vreest nog steeds een doelwit voor hen te vormen omwille van het feit dat uw broer F.R. (...) als tolk in dienst was van het Britse leger.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt. Een aantal elementen tasten de geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken in doorslaggevende mate aan.

Ten eerste zijn uw verklaringen omtrent het profiel van uw broer F.R. (...), en de problematiek die hieruit zou zijn voortgekomen, van dermate vage en inconsistente aard dat er aan dit aspect van uw relaas geen enkel geloof kan worden gehecht. Het enige concrete feit dat u kan aanbrengen is dat uw broer voor Britse troepen op een militaire basis in Sangin, Helmand werkte. (CGVS, p. 13) Verder dan dat reikt uw kennis niet. Zo weet u niet wanneer F.R. (...) als tolk in dienst is getreden, noch wanneer hij hiermee opgehouden is. (CGVS, p. 13 ; 15) Wanneer voorts gevraagd wordt naar het aantal jaren dat hij werkzaam was, verklaart u ten aanzien van het CGVS initieel dat F.R. (...) zijn job drie of vier jaar lang uitgeoefend heeft. (CGVS, p. 14) Tijdens uw onderhoud op DVZ beweerde u evenwel dat uw broer tussen de zeven en negen jaar voor de Britten gewerkt heeft. (CGVS Vragenlijst, nr. 5) Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat uw verklaringen niet met elkaar in overeenstemming zijn, stelt u initieel op DVZ hetzelfde gezegd te hebben als op het CGVS. Daarnaast zou uw moeder u soms gezegd hebben dat hij drie of vier jaar actief was geweest en soms dat hij zes jaar actief was geweest. (CGVS, p. 14) Niet alleen kan een dusdanig nietszeggende uitleg geenszins als verschoning tellen, de vraag blijft nog steeds waarom u op DVZ dan beweerde dat hij tussen de zeven en negen jaren voor de Britten zou gewerkt hebben. Wanneer u hier vervolgens op gewezen wordt, stelt u eerst eenvoudigweg dat u 'het niet wist' om dan meteen daarna te herhalen dat hij er zes of zeven jaar gewerkt heeft. (CGVS, p. 15) Het moge duidelijk zijn dat een dergelijke aaneenschakeling van vage en inconsistente verklaringen de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede komt. Temeer omdat u ongeveer 11 jaar achter de schoolbanken gezeten heeft. Daarnaast woont u samen met F.G. (...) en heeft u ook met F.R. (...) van tijd tot tijd nog contact. (CGVS, p. 12 ; 14). U verkeert met andere woorden in de mogelijkheid om aan extra informatie te geraken. Er kan bijgevolg van u verwacht worden dat de door u verklaarde tijdsaanduidingen een minimum aan consistentie vertonen

Voorts is het opmerkelijk dat u niet in staat bent enige duiding te geven bij de documenten die u voorlegt teneinde het profiel van uw broer te staven. (CGVS, p. 13) Gelet op het feit dat dat desbetreffende profiel een cruciale plaats in het geheel van uw eigen problematiek inneemt, doet deze vaststelling verdere afbreuk aan de door u geschetste gang van zaken. U verklaart immers expliciet vervolging bij terugkeer te vrezen omwille van het feit dat uw broer als tolk voor de Britten gewerkt heeft. (CGVS, p. 18) Er kan bijgevolg wel degelijk van u verwacht worden dat u de moeite doet hieromtrent extra informatie in te winnen. Temeer omdat u aangeeft af en toe contact te hebben met F.R. (...). (CGVS, p. 14) Dit blijkt overigens ook uit het feit dat hij de kopieën van de documenten naar uw broer doorstuurde voordat uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsvond. (CGVS, p. 13) De originele versies stuurde hij daarnaast na het onderhoud door. Van nog groter belang in deze context is echter dat er reden voorhanden is om te twifelen aan de authenticiteit van de door u voorgelegde documenten. Zowel op het certificaat dat getuigt van deelname aan Operation Herrick 15 als op het certificaat dat getuigt van deelname aan Operation Herrick 16 is namelijk een afbeelding van een samenstelling van vlaggen te zien met als opschrift 'Headquarters Task Force Helmand'. De afbeelding in kwestie heeft echter een bijzonder lage resolutie, wat bijgevolg doet vermoeden dat deze eenvoudigweg van het internet geplukt is. Hetzelfde geldt voor de twee afgebeelde arenden, het symbool van het 'Mercian Regiment', op het certificaat van Operation Herrick 15.

Ook wat betreft uw getuigenissen omtrent de eigenlijke problemen die uw broer gekend zou hebben, blijft u in gebreke. U stelt namelijk dat uw moeder reeds voordat het voorval met de taliban plaatsvond door hen benaderd werd. Er zou haar gevraagd zijn uw broer te dwingen zijn job op te geven. (CGVS, p. 18) Meer concrete informatie kan u echter niet aanbrengen. Zo geeft u aan niet te weten wanneer ze bedreigd zou zijn, noch hoeveel keer dit zou zijn gebeurd. Terzelfdertijd beweert u evenwel dat de taliban haar waarschijnlijk drie of vier keer benaderd hebben. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt om welke reden u toch antwoordt als u in feite niet over enige informatie beschikt, verklaart u enkel dat uw moeder bedreigd werd. Wanneer de vraag herhaald wordt, antwoordt u met 'ok'. (CGVS, p. 18 ; 19) Dergelijke nietszeggende antwoorden komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Tevens kan opgemerkt worden dat uw verklaringen betreffende de avond van de feiten zelf weinig doorleefd overkomen. In wezen bent u niet in staat ook maar enig detail aan te brengen, met uitzondering van het feit dat het de avond van de Eid was. Wanneer u omtrent uw onwetendheid bevraagd wordt, tracht u uw jonge leeftijd als verschuiving naar voren te schuiven. (CGVS, p. 19) Aangezien u zelf aangeeft toentertijd ongeveer tien jaar oud te zijn geweest, kan dit niet overtuigen. (CGVS, p. 15) Hoewel het namelijk, rekening houdende met uw leeftijd, nog enigszins aanvaardbaar is dat u zich niet alles herinnert, zou u wel in staat moeten zijn een zeker minimum aan details te kunnen verschaffen. Het moge duidelijk zijn dat dit geenszins het geval is. Daarnaast betreft het hier een bijzonder ingrijpende ervaring, alsook een centraal element in uw relaas. Het is immers onmiskenbaar dat dit incident de verdere loop van uw leven in doorslaggevende mate bepaald heeft. Niet alleen had deze gebeurtenis tot gevolg dat uw beide oudere broers uit uw leven verdwenen, u werd daarenboven ook gedwongen het dorp waar u geboren werd en opgroeide te verlaten. Daar komt voorts dat dit het enige moment is dat u ooit in aanvaring bent gekomen met de taliban. Tot slot kan er – wederom – op gewezen worden dat u heden ten dage in contact staat met uw beide broers en via deze weg iets van duiding had kunnen vragen. Deze vaststellingen brengen de geloofwaardigheid van uw betoog derhalve verder in het gedrang.

Voorts bent u niet consistent in de beweegredenen die u aan de taliban toeschrijft. Op DVZ brengt u de problemen van uw familie namelijk rechtstreeks in verband met een operatie vanwege de overheid waarbij leden van de taliban om het leven kwamen. Meer bepaald stelt u het volgende: "[...] er was een operatie van de overheid en leden van de taliban werden vermoord. Ze viseerden mijn familieleden omdat mijn broer tolk was, ze dachten dat wij informatie doorspeelden aan de autoriteiten over de taliban." (Vragenlijst CGVS, nr. 5) Ten aanzien van het CGVS maakt u evenwel geen enkele melding van een dergelijke operatie, laat staan dat u deze in verband brengt met wat uw gezin overkomen is. En dit terwijl u tot driemaal toe de kans wordt geboden om aan te geven of er naast het werk van uw broer nog andere redenen waren dat de taliban het op uw broer en uw familie gemunt hadden. (CGVS, p. 19) Uw antwoorden laten overduidelijk geen ruimte voor twijfel over. U verklaart namelijk in eerste instantie uitdrukkelijk dat 'de specifieke reden zijn job voor de Britten' was. Vervolgens beaamt u tweemaal dat alles teruggaat op het feit dat uw broer een tolk was. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw nalatigheid, stelt u in eerste instantie op DVZ geen gewag gemaakt te hebben van de voornoemde operatie. Het betreft naar uw eigen zeggen dan ook een vergissing. Gelet op het feit dat u expliciet aangaf dat uw verklaringen op DVZ werden voorgelezen - en dat deze bovendien correct waren - kan dit niet overtuigen. (CGVS, p. 2) Zeker gezien u een ogenblik later beweert toch nachtelijke raids vermeld te hebben. Tevens zou u verklaard hebben dat uw broer wel degelijk door de taliban beschuldigd werd van het doorgeven van informatie aan de overheid. (CGVS, p. 20) De reden dat u het naliet dit spontaan te vermelden op het CGVS zou teruggaan op het feit dat u slechts een beknopte weergave van de situatie wenste te geven. Wat dit betreft kan worden verwezen naar bovenstaande argument dat stelt dat u verschillende kansen werden aangereikt om extra duiding te geven bij de beweegredenen van de taliban. Tot slot is het hoogst opmerkelijk dat u niet in staat blijkt te zijn enige informatie over de desbetreffende operatie te verschaffen. Wederom verwijst u naar uw jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen. Zoals reeds aangestipt, bezit ook dit argument weinig overtuigingskracht (zie supra).

Voorgaande bemerkingen doen derhalve besluiten dat u er niet in geslaagd bent het profiel van uw broer, en de daaraan verbonden problemen die uw familie gekend zou hebben, aannemelijk te maken. Aangezien het hier cruciale aspecten binnen uw betoog betreft, is de geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken onherroepelijk aangetast.

Ten tweede legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw verblijf in Nangarhar. Op DVZ stelt u namelijk tot tweemaal toe enkele jaren met uw moeder in Nangarhar gewoond te hebben. U liep daar in die periode ook school. (CGVS Vragenlijst, nr. 5) Vermits u overigens stelt verhuisd te zijn naar 'Nangarhar, in de stad', verwijst u met deze 'Nangarhar' vermoedelijk naar Jalalabad. (Verklaring DVZ, nr. 10) Ten aanzien van het CGVS verklaart u evenwel slechts twee maanden in datzelfde Nangarhar verbleven te hebben, alsook daar ter plekke nooit naar school te zijn gegaan. (CGVS, p. 15 ; 17) Uw verklaringen zijn in beide gevallen expliciet en niet voor interpretatie vatbaar. Deze tegenstrijdigheden kunnen dus onmogelijk aan een loutere vergissing van uwentwege worden toegeschreven.

Ten derde doen de verklaringen van uzelf en uw broer F.G. (...) ten aanzien van het CGVS twijfels rijzen bij uw identiteit. F.G. (...) beweerde tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 28/03/2012 namelijk dat zijn jongere broer genaamd Z. (...) aan de gevolgen van de 'gele ziekte' overleden was toen hij – Z. (...) – klein was. (CGVS 1210787, p. 4) Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u ziek was toen uw broer zijn vlucht aanving. U meent voorts dat uw broer zal gedacht hebben dat u het niet zou halen. Daarnaast acht u het mogelijk dat hij foutieve informatie van dorpelingen zou verkregen hebben. Dit zou met andere woorden willen zeggen dat hij u zonder enige bevestiging vanwege uw familie als zijnde overleden zou beschouwen. Een dusdanig achteloze houding kan echter in zijn geheel niet overtuigen. Het feit dat het door u voorgelegde paspoort op naam van 'N.Z.Z. (...)' staat, bevestigt in wezen enkel uw naam maar toont niet zonder meer aan dat u de broer bent van F.G. (...). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt overigens dat Afghaanse identiteitsdocumenten relatief eenvoudig op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden. (Blauwe map: Corruptie en Documentenfraude, p. 27) Derhalve wordt de geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken verder uitgehoud.

In het verlengde van bovenstaande is het ten vierde bijzonder opmerkelijk dat de inhoud van uw betoog geenszins in overeenstemming te brengen is met de wijze waarop F.G. (...) de feiten tijdens zijn persoonlijk onderhoud presenteerde. Zo verklaarde hij onder andere dat F.R. (...) niet als tolk werkte maar daarentegen verantwoordelijk was voor het herstellen van beschadigde wapens. Tevens zou F.R. (...) rond 27/06/1390 (18/09/2011) door de taliban om het leven zijn gebracht. (CGVS 1210787, p. 3) Wanneer u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt, kan u enkel aanbrengen dat F.R. (...) wel degelijk een tolk was. Daarnaast stelt u dat uw beide broers na het voorval met de taliban naar andere plekken vluchtten. Omwille van die reden zou F.G. (...) er mogelijks van zijn uitgegaan dat zijn broer overleden was. (CGVS, p. 21) Gelet op het feit dat F.G. (...) expliciet verklaarde dat F.R. (...) in jullie ouderlijk huis vermoord werd en dat jullie moeder hem hiervan op de hoogte bracht, kan dit niet overtuigen. F.G. (...) gaf voorts aan thuis niet aanwezig geweest te zijn op het moment dat de taliban langskwamen. (CGVS 1210787, p. 12) Ook dit is niet in overeenstemming met uw eigen verklaring dat uw beide broers op dat moment wel degelijk aanwezig waren. (CGVS, p. 19) Hoewel ook F.G. (...)’s verklaringen niet geloofwaardig werden geacht, doen deze vaststellingen in het licht van bovenstaande bemerkingen omtrent uw eigen relaas bijgevolg toch enigszins de wenkbrauwen fronsen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet worden opgemaakt dat u er niet in geslaagd bent de door u geschetste gang van zaken aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Wat betreft de documenten die betrekking hebben op de werkzaamheden van uw broer wordt in eerste verwezen naar bovenstaande paragraaf waar de authenticiteit van desbetreffende documenten besproken wordt. Hetzelfde geldt voor uw paspoort. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas maar kunnen zij enkel ter ondersteuning dienen van geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Daarnaast legde u ook een aanbevelingsbrief en een kopie van de verblijfsvergunning van F.R. (...) voor. De aanbevelingsbrief in kwestie vermeldt dat F.R. (...) in Helmand heeft samengewerkt met ISAF en ANSF troepen. Hier kan opgemerkt worden dat documenten slechts bewijskracht bezitten wanneer ze vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen, wat in dezen niet het geval is. De verblijfsvergunning van F.R. (...) bevestigt voorts enkel dat een persoon met de naam F.R. (...) in Engeland verblijft maar toont geenszins jullie familieband, noch jullie problemen met de taliban aan.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud, door uw advocaat verstuurd op 11 maart 2022, betreffen enkele correcties van namen maar houden geen enkel verband met de in deze beslissing opgenomen motivering.

Wat betreft het feit dat uw oudere broer, N., F. (...) op 11/05/2012 de subsidiaire bescherming kreeg toegekend, kan worden opgemerkt dat aan zijn persoonlijk vluchtmotief – meer bepaald het profiel van jullie broer F.R. (...) en de daaruit voortvloeiende problemen – geen geloof werd gehecht. De subsidiaire

beschermingsstatus werd uw broer louter toegekend omwille van de toenmalige veiligheidssituatie in jullie regio van herkomst, die ondertussen drastisch gewijzigd is (zie hieronder).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsverovering door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel

48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat

een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar

Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

*** SCHENDING VAN ARTIKEL 1A VAN DE CONVENTIE VAN GENÈVE (1951);*

** SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 VAN DE VREEMDELINGENWET;*

** SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT, MINSTENS VAN DE MOGELIJKHEID TOT TOETSSEN VAN DE MATERIËLE MOTIVERING".*

Verzoeker citeert de vluchtelingendefinitie, vervat in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en past de elementen zoals opgenomen in deze definitie toe op zijn persoon en situatie.

Met betrekking tot de motieven inzake het profiel van zijn broer F.R., doet verzoeker gelden:

"Verzoeker betwist, én benadrukt dat hij ten aanzien van verweerster waarachtige verklaringen heeft afgelegd, hetgeen ook blijkt uit de door verzoeker neergelegde, originele, stukken (zie ook hierna).

Toen de broers van verzoeker vluchtten uit Afghanistan was verzoeker ook maar een kind van 10 jaar, zodat verzoeker aangaande de tewerkstelling van z'n broer F.R. (...), weinig gegevens had. Dat verzoeker ten tijde was dit alles héél jong was, heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verschillende malen aangehaald maar verweerster negeert dit volledig in de bestreden beslissing. Het argument van verweerster, dat verzoeker ondertussen 11 jaar zou hebben doorgebracht op de schoolbanken, doet aan het bovengaande geen afbreuk.

Verzoeker werd bijna niets verteld, gezien vooreerst dergelijke informatie niet aan kinderen wordt gegeven, maar ook omdat de familie van verzoeker angst had dat, bepaalde informatie over deze tewerkstelling, door dit destijds aan verzoeker te vertellen, op één of andere manier bij de verkeerde mensen zou terechtkomen. Z'n moeder vertelde wel iets, maar verzoeker stond daar eigenlijk als kind, weinig bij stil.

Bij aankomst in België werd er uiteraard over het werk van verzoeker z'n broer, F.R. (...), gesproken, maar verzoeker heeft het héél moeilijk om bepaalde aspecten te kunnen onthouden. Zo heeft z'n broer in België verzoeker meermaals proberen voor te bereiden op z'n interview, maar hij stootte daarbij op héél véél stress bij verzoeker, hetgeen verzoeker trouwens ook tijdens z'n persoonlijk onderhoud ervaarde. Verzoeker vindt het overigens moeilijk om zélf te antwoorden, waardoor hij altijd dichtklapt én hij zaken vergeet. Aan de andere kant willen z'n broers verzoeker niet nog meer beladen door telkens over het verleden, de angsten én het gevaar te spreken.

(...)

Verzoeker heeft bovendien op een korte tijd véél meegemaakt (het verlies van z'n moeder, de overname van Afghanistan door de Taliban, het wachten op de luchthaven met het oog op evacuatie in België, enz...). Bijgevolg dienen de verklaringen van verzoeker zeker elk in z'n context te worden gezien én diende verweerster hiermee rekening te houden."

Aangaande de authenticiteit van de door hem neergelegde documenten, voert verzoeker aan:

"Het gaat hier inderdaad over louter vermoedens want verweerster slaagt er niet haar argumenten hard te maken, want, een vermeende lage resolutie van een afbeelding is uiteraard onvoldoende om te besluiten dat (een) bepaald(e) document / documenten vals zou(den) zijn.

Bovendien heeft verzoeker deze originele documenten ontvangen van z'n broer vanuit het Verenigd Koninkrijk, hetgeen blijkt uit de door verzoeker neergelegde enveloppe (waar verweerster in de bestreden beslissing overigens geen melding van maakt). Verzoeker volhardt dienaangaande in het feit dat de door hem neergelegde stukken, authentieke stukken zijn.

Waarom zouden er überhaupt door verzoeker valse documenten worden voorgelegd? Het zijn immers stukken die de tewerkstelling van z'n broer bij het Britse leger aantonen op basis waarvan de broer van verzoeker zich als vluchteling in het Verenigd Koninkrijk kon vestigen."

Betreffende de problemen van zijn broer de nacht van Eid, verklaart verzoeker:

"Verzoeker herhaalt dat hij verweerster de informatie heeft gegeven die hij wist. Hij kan toch geen bijkomende zaken verzinnen om zo z'n verhaal wat 'groter' te maken? Gelet op z'n jonge leeftijd op het moment van de problemen van z'n broer is de informatie die hij had beperkt, waar hij verweerster tijdens het persoonlijk onderhoud bovendien op heeft gewezen:

(...)

De broers van verzoeker hebben meermaals met verzoeker gesproken teneinde hem meer informatie bij te brengen over de redenen waarom zij destijds Afghanistan verlaten hebben. Maar opnieuw, tijdens het interview had verzoeker, omwille van de grote druk die op hem werd gelegd én de stress die hij tijdens verhoor ervaarde, een black – out zodat verzoeker nog amper kon antwoorden op de vragen van verweerster."

Inzake de beweegredenen van de taliban, stelt verzoeker:

"Het is immers niet de ene reden die voor de Taliban doorslaggevend was de andere reden. De verklaringen van verzoeker dienen dan ook als één geheel te worden bekeken én niet als tegenstrijdige verklaringen zoals verweerster in de bestreden beslissing probeert voor te houden.

De broer van verzoeker werd inderdaad geviseerd omwille van z'n werk als tolk bij de Britten, maar nét omdat hij tolk was werden hij én z'n familieleden er ook van beschuldigd informatie te hebben doorspeeld aan de autoriteiten tijdens een militaire operatie.

Dat verzoeker weinig informatie heeft over deze desbetreffende ene operatie waar verweerster op blijft vastpinnen is ten andere niet zo verwonderlijk. Zo waren er verschillende operaties die verzoeker heeft meegemaakt zodat niet alles bij verzoeker is blijven hangen. Anderzijds dient te worden opgemerkt dat de moeder van verzoeker deze operatie slechts kort heeft aangehaald zodat verzoeker bijgevolg niet in de mogelijkheid is om uiterst gedetailleerde verklaringen, zoals door verweerster wordt verwacht, af te leggen."

Omtrent de aan hem verweten tegenstrijdigheid aangaande zijn verblijf en scholing in Nangrahar, betoogt verzoeker:

"Alleszins begrijpt verzoeker niet hoe dit zo in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken kon genoteerd worden want, effectief, verzoeker heeft maar twee maanden in Nangrahar gewoond én niet enkele jaren. Hij ging evenmin naar school in Nangrahar. Na z'n korte verblijf in Nangrahar verhuisde verzoeker, samen met z'n moeder, naar Kabul, waar hij ook studeerde.

Verzoeker vermoedt dat dit een fout / vergissing is van de tolk waarbij hij zich hoogstwaarschijnlijk heeft verward betreffende het verblijf van de zus van verzoeker die wel enkele jaren in Nangrahar heeft gewoond."

Waar zijn identiteit in twijfel wordt getrokken, geeft verzoeker aan:

"Echter volhardt verzoeker dienaangaande in z'n verklaringen. Op het moment dat z'n broer Afghanistan verliet had z'n broer lange tijd geen contact met de andere broer én z'n moeder. Bijgevolg was F.G. (...) niet op de hoogte van de situatie van verzoeker. F.G. (...) wist weliswaar dat z'n broertje ernstig ziek was, maar was verder niet op de hoogte. De broer van verzoeker kon dus ook onmogelijk geweten hebben of verzoeker al dan niet gestorven was aan de gevolgen van de gele ziekte én betwist dan ook toen te hebben verklaard

dat z'n broer Z. (...) overleden zou zijn geweest. Misschien heeft de tolk van toen de broer van verzoeker verkeerd begrepen?"

Met betrekking tot de discrepanties tussen zijn eigen verklaringen en deze van F.G., stelt verzoeker:

"Dat de broer F.R. (...) verantwoordelijk voor het herstellen van beschadigde wapens was, is vooreerst niet foutief. De broer F.R. (...) heeft namelijk beide functies uitgeoefend maar verzoeker is / was enkel op de hoogte van de tewerkstelling van z'n broer als tolk, zodat hij tijdens z'n verhoor enkel dit kon vermelden.

Gezien de broers na het voorval met de Taliban elk naar andere plekken vluchtten ging F.G. (...) er mogelijks vanuit dat z'n broer was gestorven. Zoals hierboven reeds aangehaald had F.G. (...) een lange tijd geen contact met het thuisfront én kon hij pas maanden later meer informatie omtrent z'n broer in het Verenigd Koninkrijk verkrijgen.

Verder benadrukt verzoeker dat z'n beide broers, op het moment dat de Taliban langskamen, thuis waren. Hoe het komt dat dit in het verhoor van de broer in 2012 door verweerster anders werd genoteerd weet verzoeker niet. Verzoeker kan enkel maar de waarheid verklaren én benadrukken dat beide broers, bij de inval, over de muur gesprongen zijn. Zij hebben de Taliban zelfs niet gezien."

Verzoeker voert vervolgens aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van zijn (gepercipieerde) verwestering. In dit kader voert hij aan:

"Verzoeker is een jonge gast van bijna 20 jaar die door de Belgische autoriteiten in augustus 2021 uit z'n land van herkomst werd geëvacueerd. Bijgevolg verblijft verzoeker al iets meer 7 dan één jaar in Europa, België, hetgeen tot gevolg heeft dat verzoeker, naast het gegeven dat hij zich in het algemeen in een erg kwetsbare positie bevindt, een specifiek risico op vervolging loopt omwille van gepercipieerde verwestering. Immers, de impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen is erg groot. Enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds is er een groot risico omwille van de terugkeer an sich."

Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie en rechtspraak van de Raad.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

" SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 VAN DE VREEMDELINGENWET;*

** SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT, MINSTENS DE MOGELIJKHEID TOT TOETSEN VAN DE MATERIËLE MOTIVERING".*

Verzoeker geeft in dit kader vooreerst enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de toepassing van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Vervolgens doet verzoeker een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, met betrekking tot de veiligheidssituatie en het leven onder het talibanregime in Afghanistan (verzoekschrift, p.9-14). In dit kader stelt verzoeker onder meer dat verweerster ingaat tegen *"de richtlijnen van het UNHCR / EUAA, zodat de bestreden beslissing minstens al om die reden dient vernietigd en teruggestuurd te worden naar verweerster voor verder onderzoek."* Tevens doet verzoeker in dit kader gelden dat er *"op heden onvoldoende nauwkeurige én actuele informatie voorligt om over de algemene situatie in Afghanistan met voldoende zekerheid tot een gedegen beoordeling te kunnen komen in het licht van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet"*.

Verder doet verzoeker een uitgebreid betoog, aan de hand van algemene landeninformatie en rechtspraak, inzake de precaire sociaaleconomische en humanitaire situatie in Afghanistan (verzoekschrift, p.14-). Daarbij geeft hij aan dat volgens hem niet kan worden uitgesloten *"dat de huidige humanitaire en socio – economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan doelbewuste handelingen van minstens één actor : de Taliban (...)* Verweerster dient dit alles dus verder grondig te onderzoeken, zodat aan verzoeker, *gelet op de socio – economische en humanitaire situatie in Afghanistan, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet"*.

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofdorde:

De beslissing van het Commissariaat - generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 26 augustus 2022, met kennisgeving op 2 september 2022 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchteling overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek;

In ondergeschikte orde:

De beslissing van het Commissariaat - generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 26 augustus 2022, met kennisgeving van 2 september 2022 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet toe te kennen."

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een bundel algemene landeninformatie en een arrest van de Raad bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 2-18).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 10 mei 2024 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

Het betreft vooreerst enkele stukken aan de hand waarvan verzoeker zijn beroepsactiviteiten in België, het feit dat hij alhier Nederlandse lessen volgt en het gegeven dat hij een voorlopig rijbewijs heeft staft. Verzoeker betoogt dat hij blijk geeft van een doorgedreven en verregaande integratie in België zodat aangenomen kan worden dat hij zich op dermate ingrijpende wijze heeft geconformeerd aan een Westerse levensstijl dat hij bij een terugkeer als verwesterd zal worden beschouwd. Tevens stelt hij dat het voor hem moeilijk, zo niet onmogelijk zal zijn om zich aan te passen aan de normen en waarden die de Afghaanse samenleving kenmerken na de machtsovername door de taliban. Verzoeker wijst in dit kader op rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Volgens hem vertonen deze arresten veel gelijkenissen met zijn situatie, zodat ook aan hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

Daarnaast gaat het om twee foto's aan de hand waarvan verzoeker de tewerkstelling van zijn broer als tolk op een Britse basis in Helmand wenst aan te tonen. Op één van deze foto's staat verzoeker met zijn neef afgebeeld en op de andere foto staat deze neef met verzoekers broer afgebeeld. Verzoeker wenst zo aan te tonen dat er een familiale band is.

Verzoeker wijst erop dat de taliban blijven langskomen, dat hij angst heeft en dat hij niet kan terugkeren naar zijn land.

Voorts uit verzoeker kritiek op en formuleert hij tegenargumenten tegen hetgeen er in de aanvullende nota van verweerder en de landeninformatie waarop deze aanvullende nota steunt wordt gesteld. Daarbij doet hij onder meer gelden dat er een gebrek aan actuele, betrouwbare en nauwkeurige landeninformatie is. Tevens citeert verzoeker in dit kader uit algemene landeninformatie. Verzoeker stelt dat hij minstens in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

3.2. Verweerder legt op 8 mei 2024 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden is, ziet de Raad vooreerst niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motiveringsplicht al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar verzoeker in het verzoekschrift op eenvoudige en algemene wijze aangeeft dat hij het heel moeilijk zou hebben om bepaalde aspecten te onthouden, dat hij heel veel stress had voorafgaand aan en tijdens het persoonlijk onderhoud, dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud zelfs een black-out zou hebben gehad, dat hij het overigens moeilijk vindt om zelf te antwoorden waardoor hij altijd dichtklapt en zaken vergeet en dat hij op korte tijd veel meemaakte met het verlies van zijn moeder en de overname van Afghanistan, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker geen enkel medisch of ander

attest neerlegt waaruit het voorgaande kan blijken. Verzoeker toont dan ook geenszins aan dat hij dermate gestresseerd was, zodanig getormenteerd was en/of zou kampen met dusdanig ernstige geheugen- of persoonlijkheidsproblemen dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij zijn procedure internationale bescherming kon doorlopen, dat hij daarbij gedurende zijn verschillende onderhouden volwaardige verklaringen kon afleggen en dat hij daarbij gedegen verklaringen kon afleggen betreffende eenvoudige, elementaire en essentiële elementen zoals zijn identiteit, herkomst, familiale netwerk, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen. Verzoeker kan om zulks aan te tonen of aannemelijk te maken geenszins volstaan met zijn voormelde, eenvoudige, louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte beweringen.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en op een volwaardige wijze kon deelnemen aan het gesprek. Zo verzoeker werkelijk met dermate ernstige stress en zelfs een black-out zou hebben gekampt tijdens het persoonlijk onderhoud bij verweerder dat hij niet (langer) bij machte was om gedegen verklaringen af te leggen, kon daarenboven worden verwacht dat hij dit reeds voor verweerder duidelijk zou hebben aangegeven en bijvoorbeeld om de nodige pauze of zelfs een herconvocatie zou hebben verzocht. Ook kon worden verwacht dat zijn advocaat zulks zou hebben aangegeven en zulks zou hebben gedaan. Verzoeker en diens advocaat deden dit echter niet. Integendeel, stelde verzoeker aan het einde van het persoonlijk onderhoud eenduidig dat hij alle redenen voor zijn vertrek uit Afghanistan had kunnen geven, dat hij de tolk had begrepen, dat alle vragen duidelijk waren en dat hij geen opmerkingen of toevoegingen had. Ook verzoekers advocaat formuleerde in dit kader geen noemenswaardige opmerkingen bij het CGVS (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.23). Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. De enige opmerkingen die verzoeker aan het CGVS overmaakte hadden immers betrekking op zijn stamnaam en op de correcte schrijfwijze van zijn eigen naam. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de rest van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Zo verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud omwille van de hoger aangehaalde factoren werkelijk niet bij machte was om volwaardige verklaringen af te leggen en dit persoonlijk onderhoud te volbrengen, kon minstens worden verwacht dat verzoeker en diens advocaat dit zouden hebben opgemerkt en dat zij de nodige toevoegingen zouden hebben gedaan in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud of dat zij in deze opmerkingen alsnog zouden hebben verzocht om een nieuw persoonlijk onderhoud bij verweerder. Verzoeker en zijn advocaat deden ook dit echter niet. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker – al dan niet ten gevolge van de hoger vermelde factoren – niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verzoeker in het kader van het voorgaande kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegt. Ten overstaan van het CGVS hield verzoeker ter verklaring van een aantal van de tijdens dit persoonlijk onderhoud en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen namelijk stevast vol dat zijn broers en zijn moeder hem informatie onthielden. Zo zou zijn moeder hem niets hebben verteld over het overlijden van zijn vader (administratief dossier, npo, p.8-9), zou zijn broer hem niet hebben geïnformeerd over diens documenten (*ibid.*, p.13), zouden zijn moeder en zijn broer hem duidelijk in het geheel niet hebben geïnformeerd over het werk van zijn broer (*ibid.*, p.13-14), zouden zijn broers hem (omdat zij hem niet wilden stresseren, omdat hij nog te jong was en omdat het hem niet aanging) in het ongewisse hebben gelaten over het beroep van zijn broer, het overlijden van zijn vader en familie zaken in het algemeen (*ibid.*, p.16), gaf hij nadat er vervolgens op gewezen werd dat hij toch al twintig jaar was aan niet te weten waarom zijn broers hem zulke belangrijke zaken niet zouden vertellen en stelde hij dit zelfs niet te hebben gevraagd (*ibid.*, p.16) en zouden zijn moeder en zijn broer duidelijk hem ook niet hebben geïnformeerd over de ontvangen bedreigingen (*ibid.*, p.19-20). Dat verzoeker heden aangeeft dat er na zijn aankomst in België wel degelijk zou zijn gesproken over het werk van zijn broer, dat verzoeker zelfs beweert dat zijn broers meermaals met hem spraken om hem meer informatie te geven over de redenen waarom zij Afghanistan destijds verlieten maar dat verzoeker de door hen verstrekte informatie omwille van de hoger aangehaalde factoren niet kon onthouden of reproduceren, kan met verzoekers eerdere, bij het CGVS afgelegde verklaringen dan ook hoegenaamd niet worden gerijmd en kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dat verzoeker de gedane vaststellingen tijdens het persoonlijk onderhoud bij verweerder trachtte te verklaren doordat hem hierover omwille van een aantal redenen (zoals het feit dat zij hem niet wilden stresseren, dat zij

hem te jong vonden en dat zij vonden dat het hem niet aanging) bewust geen informatie werd verstrekt door zijn familieleden terwijl hij deze vaststellingen heden tracht te verklaren doordat hij de betreffende informatie, die wel degelijk door zijn familieleden werd verstrekt, omwille van een aantal factoren zou zijn vergeten of niet kon reproduceren, vormt bovendien een manifeste negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekers gezegden.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.4. Verzoeker stelt Z.N.K. te heten en een Afghaan te zijn die achtereenvolgens in een dorp in het district Khogyani in Nangarhar, de stad Nangarhar en het dorp Qalai Shanan in de buurt van Kabul heeft gewoond. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de Taliban, zou verzoeker zijn land van herkomst hebben verlaten. Daarnaast stelt verzoeker ten aanzien van Afghanistan nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn (gepercipieerde) verwesterde profiel, omwille van de sociaaleconomische omstandigheden in zijn land en regio van herkomst en omwille van de veiligheidssituatie aldaar.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige en uiterst vage verklaringen aflegde over de stam waartoe hij behoorde. Bij het CGVS gaf hij namelijk herhaald en eenduidig aan dat “Nazar Khill” (of volgens zijn correctie in de opmerkingen bij de npo Nazarkhel) de naam van zijn stam was (administratief dossier, npo, p.4). In zijn opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud beweerde verzoeker echter dat Khogyani de naam van zijn stam was. Gezien deze namen dermate ver uit elkaar liggen, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat het om een correctie zou gaan. Bovendien bleek verzoeker bij het CGVS verder niets te kunnen vertellen over de stam waartoe hij beweerde te behoren (*ibid.*, p.4).

Verzoeker legde voorts vage verklaringen af betreffende (de herkomst en familie van) zijn ouders. Zo kon hij niet aangeven in welke dorpen zijn ouders waren geboren en kon hij enkel preciseren van welke districten zij afkomstig waren. Eveneens legde verzoeker vage verklaringen af wanneer hij werd ondervraagd over de plaats waar de familieleden van zijn ouders leven in Afghanistan (*ibid.*, p.9-10).

Ook het profiel van zijn vader maakte verzoeker doorheen zijn verklaringen in het geheel niet aannemelijk. Waar verzoeker beweerde dat zijn vader bodyguard van Gulbuddin was, dient immers te worden vastgesteld

dat verzoeker over deze persoon in het geheel niets bleek te kunnen vertellen (*ibid.*, p.11). Nochtans kon worden verwacht dat verzoeker zich hierover zou hebben geïnformeerd.

Dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over het overlijden van zijn vader. Bij de DVZ verklaarde verzoeker namelijk dat zijn vader zou zijn overleden wanneer hij nog klein was en voegde hij toe dat het overlijden van zijn vader een natuurlijk overlijden was (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat zijn vader reeds zou zijn overleden nog voordat hij was geboren (administratief dossier, npo, p.5). Bovendien gaf hij bij het CGVS aan dat hij niet wist hoe zijn vader was overleden. Wanneer hij werd geconfronteerd met zijn verklaringen bij de DVZ, gaf verzoeker dan weer aan: *“ja, natuurlijke dood”*. Nogmaals gevraagd of zijn vader dan een natuurlijke dood stierf, stelde verzoeker opnieuw van wel doch vervolgens voegde hij toe: *“Ik weet het eigenlijk echt niet. Want ik was niet geboren”*. Daarenboven trachtte hij dit te vergoelijken doordat hij dit kennelijk nooit zou hebben gevraagd aan zijn moeder en doordat zijn moeder hem dit nooit had verteld (*ibid.*, p.8-9). Nog daargelaten dat het totaal niet geloofwaardig is dat verzoeker zich nooit bij zijn moeder zou hebben geïnformeerd en dat zijn moeder ook nooit uit eigen beweging zou hebben gesproken over de ware toedracht van het overlijden van zijn vader, kan hoegenaamd niet worden ingezien waarom verzoeker, zo hij werkelijk niets over het overlijden van zijn vader wist, bij de DVZ zou hebben aangegeven dat deze een natuurlijke dood stierf.

Dient daarenboven te worden vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker aflegde over het overlijden van zijn vader hoegenaamd niet kunnen worden gerijmd met de verklaringen die de persoon van wie verzoeker voorhoudt dat het zijn broer betreft hierover aflegde. Volgens deze persoon zou de vader van verzoeker immers hebben gewerkt voor Hezb-e-Islami en zijn omgekomen in een gevecht met het leger (administratief dossier, map 'landeninformatie'). Verzoeker bood en biedt voor deze vaststelling bovendien geen dienstige uitleg. Reeds hoger werd vastgesteld dat hij kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over en dat bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde reden waarom hij over dergelijke essentiële informatie betreffende zijn vader verklaringen aflegde die met deze van zijn zelfverklaarde broer niet kunnen worden gerijmd. Bij het CGVS beweerde verzoeker nog dat zijn broer zulke informatie met hem niet wilde delen omdat deze hem niet wou stresseren, vond dat hij nog te jong was en van mening was dat het hem niet aanging. In verzoekschrift beweert verzoeker echter dat zijn broer hem deze informatie wel verstrekke maar dat hij deze tijdens het persoonlijk onderhoud was vergeten en niet meer kon verstrekken.

Bovendien blijkt uit de stukken van het dossier dat de persoon ten aanzien van wie verzoeker stelt dat het zijn broer betreft verklaarde dat diens jongere broer, met verzoekers naam, reeds was overleden, hetgeen ernstige twijfels doet rijzen bij verzoekers zelfverklaarde identiteit. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Ten derde doen de verklaringen van uzelf en uw broer F.G. (...) ten aanzien van het CGVS twijfels rijzen bij uw identiteit. F.G. (...) beweerde tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 28/03/2012 namelijk dat zijn jongere broer genaamd Z. (...) aan de gevolgen van de ‘gele ziekte’ overleden was toen hij – Z. (...) – klein was. (CGVS 1210787, p. 4) Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u ziek was toen uw broer zijn vlucht aanving. U meent voorts dat uw broer zal gedacht hebben dat u het niet zou halen. Daarnaast acht u het mogelijk dat hij foutieve informatie van dorpelingen zou verkregen hebben. Dit zou met andere woorden willen zeggen dat hij u zonder enige bevestiging vanwege uw familie als zijnde overleden zou beschouwen. Een dusdanig achteloze houding kan echter in zijn geheel niet overtuigen. Het feit dat het door u voorgelegde paspoort op naam van ‘N.Z.Z. (...)’ staat, bevestigt in wezen enkel uw naam maar toont niet zonder meer aan dat u de broer bent van F.G. (...). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt overigens dat Afghaanse identiteitsdocumenten relatief eenvoudig op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden. (Blauwe map: Corruptie en Documentenfraude, p. 27)

(...)

Uit beschikbare informatie blijkt immers dat in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas maar kunnen zij enkel ter ondersteuning dienen van geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is”.

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg te volharden in zijn verklaringen, doet verzoeker immers op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. Waar verzoeker tracht te laten uitschijnen dat de tolk zijn broer indertijd mogelijks verkeerd zou hebben begrepen, dient verder te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. De verklaringen van verzoekers zelfverklaarde broer waren immers duidelijk, niet mis te verstaan en niet voor interpretatie vatbaar. Bovendien gaf verzoekers broer indertijd aan dat hij de tolk goed begreep, werd er verduidelijkt dat deze broer eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden, liet deze broer na zulks te doen en gaf deze broer aan het einde van diens persoonlijk onderhoud eenduidig aan dat hij de tolk en alle vragen goed had begrepen. Verder blijkt dat het

persoonlijk onderhoud van verzoekers broer indertijd op normale wijze geschiedde en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid (administratief dossier, map 'landeninformatie').

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt nog verder ondermijnd doordat verzoeker er ook niet in slaagt aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij de broer is van F.R., wiens profiel en beroepsverleden volgens verzoeker nochtans aan de basis zouden hebben gelegen van zijn problemen en zijn vertrek uit Afghanistan. In dit kader blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker uiterst vage en manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over het profiel en het beroepsverleden van zijn zelfverklaarde broer. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

"Ten eerste zijn uw verklaringen omtrent het profiel van uw broer F.R. (...), en de problematiek die hieruit zou zijn voortgekomen, van dermate vage en inconsistente aard dat er aan dit aspect van uw relaas geen enkel geloof kan worden gehecht. Het enige concrete feit dat u kan aanbrengen is dat uw broer voor Britse troepen op een militaire basis in Sangin, Helmand werkte. (CGVS, p. 13) Verder dan dat reikt uw kennis niet. Zo weet u niet wanneer F.R. (...) als tolk in dienst is getreden, noch wanneer hij hiermee opgehouden is. (CGVS, p. 13 ; 15) Wanneer voorts gevraagd wordt naar het aantal jaren dat hij werkzaam was, verklaart u ten aanzien van het CGVS initieel dat F.R. (...) zijn job drie of vier jaar lang uitgeoefend heeft. (CGVS, p. 14) Tijdens uw onderhoud op DVZ beweerde u evenwel dat uw broer tussen de zeven en negen jaar voor de Britten gewerkt heeft. (CGVS Vragenlijst, nr. 5) Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat uw verklaringen niet met elkaar in overeenstemming zijn, stelt u initieel op DVZ hetzelfde gezegd te hebben als op het CGVS. Daarnaast zou uw moeder u soms gezegd hebben dat hij drie of vier jaar actief was geweest en soms dat hij zes jaar actief was geweest. (CGVS, p. 14) Niet alleen kan een dusdanig nietszeggende uitleg geenszins als verschoning tellen, de vraag blijft nog steeds waarom u op DVZ dan beweerde dat hij tussen de zeven en negen jaren voor de Britten zou gewerkt hebben. Wanneer u hier vervolgens op gewezen wordt, stelt u eerst eenvoudigweg dat u 'het niet wist' om dan meteen daarna te herhalen dat hij er zes of zeven jaar gewerkt heeft. (CGVS, p. 15) Het moge duidelijk zijn dat een dergelijke aaneenschakeling van vage en inconsistente verklaringen de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede komt. Temeer omdat u ongeveer 11 jaar achter de schoolbanken gezeten heeft. Daarnaast woont u samen met F.G. (...) en heeft u ook met F.R. (...) van tijd tot tijd nog contact. (CGVS, p. 12 ; 14). U verkeert met andere woorden in de mogelijkheid om aan extra informatie te geraken. Er kan bijgevolg van u verwacht worden dat de door u verklaarde tijdsaanduidingen een minimum aan consistentie vertonen".

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat hij indertijd nog jong was, kan geenszins een verklaring bieden voor het voorgaande. Verzoeker had zich hierover, zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissing, immers eenvoudigweg kunnen informeren doorheen de contacten die hij in België onderhoudt met zijn voorgehouden broers. Redelijkerwijze kon ook worden verwacht dat hij zulks zou hebben gedaan indien hij werkelijk de broer van F.R. was, indien hij omwille van diens profiel en beroepsprofiel problemen zou hebben gekend en indien hij omwille daarvan uiteindelijk zijn land zou hebben verlaten. Op de overige argumenten die verzoeker ter weerlegging van deze motieven aanvoert, werd voorts reeds hoger genoegzaam ingegaan.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verzoekers verklaringen aangaande het profiel en het beroepsverleden van F.R. kennelijk in strijd zijn met de verklaringen die F.G., zijn andere zelfverklaarde broer, hierover aflegde. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Zo verklaarde hij onder andere dat F.R. (...) niet als tolk werkte maar daarentegen verantwoordelijk was voor het herstellen van beschadigde wapens. Tevens zou F.R. (...) rond 27/06/1390 (18/09/2011) door de taliban om het leven zijn gebracht. (CGVS 1210787, p. 3) Wanneer u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt, kan u enkel aanbrengen dat F.R. (...) wel degelijk een tolk was. Daarnaast stelt u dat uw beide broers na het voorval met de taliban naar andere plekken vluchtten. Omwille van die reden zou F.G. (...) er mogelijks van zijn uitgegaan dat zijn broer overleden was. (CGVS, p. 21) Gelet op het feit dat F.G. (...) expliciet verklaarde dat F.R. (...) in jullie ouderlijk huis vermoord werd en dat jullie moeder hem hiervan op de hoogte bracht, kan dit niet overtuigen."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar verzoeker zijn verklaringen en deze van zijn zelfverklaarde broer alsnog met elkaar in overeenstemming tracht te brengen door te poneren dat F.R. zowel de functie die hijzelf gaf als de functie die zijn broer gaf zou hebben uitgeoefend, dient te worden opgemerkt dat deze blote, gekunstelde en *post factum* geuite bewering bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Zo deze bewering strookte met de werkelijkheid, kon immers worden verwacht dat zowel verzoeker als diens zelfverklaarde broer hiervan op de hoogte zouden zijn geweest en dit van meet af aan zouden hebben verklaard. Door eenvoudigweg te volharden in de verklaring dat F.G. er omdat zij naar andere plekken vluchtten indertijd mogelijks nog vanuit ging dat F.R. was overleden, doet verzoeker verder geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake en op basis van deze verklaring gedane vaststellingen.

De documenten die verzoeker neerlegde ter adstructie van het profiel en het beroepsverleden van zijn zelfverklaarde broer F.R. zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Vooreerst dient inzake deze documenten te worden opgemerkt dat, gelet op de terechte vaststellingen zoals gedaan in de bestreden beslissing, ernstig kan worden getwijfeld aan hun authenticiteit. Door eenvoudigweg te ontkennen dat uit de vaststelling dat enkele van de op deze stukken opgenomen afbeeldingen een bijzonder lage resolutie vertonen kan worden afgeleid dat de documenten niet-authentiek zijn, doet verzoeker aan deze vaststellingen geenszins afbreuk. Verder betreffen dit stukken waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en die in wezen door om het even wie, om het even waar en om het even wanneer kunnen zijn aangemaakt. Bovendien kan in dit kader opnieuw worden gewezen op de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier waaruit blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde stukken en dat dergelijke stukken daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Bovendien wordt de bewijswaarde van de voormelde stukken ondermijnd doordat verzoeker hierover nagenoeg niets wist te vertellen. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt: *"Voorts is het opmerkelijk dat u niet in staat bent enige duiding te geven bij de documenten die u voorlegt teneinde het profiel van uw broer te staven. (CGVS, p. 13) Gelet op het feit dat dat desbetreffende profiel een cruciale plaats in het geheel van uw eigen problematiek inneemt, doet deze vaststelling verdere afbreuk aan de door u geschetste gang van zaken. U verklaart immers expliciet vervolging bij terugkeer te vrezen omwille van het feit dat uw broer als tolk voor de Britten gewerkt heeft. (CGVS, p. 18) Er kan bijgevolg wel degelijk van u verwacht worden dat u de moeite doet hieromtrent extra informatie in te winnen. Temeer omdat u aangeeft af en toe contact te hebben met F.R. (...). (CGVS, p. 14)".* De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan de documenten die verzoeker neerlegde ter staving van het profiel en het beroepsverleden van zijn zelfverklaarde broer F.R..

Gezien verzoeker zijn familieband met F.G. en F.R. niet staft en gezien aan deze familieband gelet op de voormelde vaststellingen geen geloof kan worden gehecht, kan hoe dan ook niet worden aangenomen dat de betreffende documenten daadwerkelijk betrekking zouden hebben op familieleden van verzoeker.

Dat verzoeker naast deze documenten een verblijfsdocument en een briefomslag heeft neergelegd, afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Uit deze stukken blijkt enkel dat F.R. een verblijfsvergunning heeft in het Verenigd Koninkrijk en deze persoon vanuit het Verenigd Koninkrijk post verstuurd aan F.G., de persoon ten aanzien van wie verzoeker blijkens het voorgaande ten onrechte beweert dat deze net als F.R. zijn broer is.

Ook de afdrucken van foto's die verzoeker neerlegt door middel van een aanvullende nota zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Vooreerst kunnen dergelijke afdrucken eenvoudigweg worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Ook foto's *an sich* kunnen eenvoudigweg worden gemanipuleerd en bewerkt. Als dusdanig hebben zulke foto's slechts een geringe bewijswaarde. Hoe dan ook bevatten de betreffende foto's slechts een momentopname en kunnen deze zijn geësceneerd. Als dusdanig blijkt uit deze foto's bijgevolg niet waar, wanneer en in welke omstandigheden zij zouden zijn genomen. Verder blijkt uit de betreffende foto's hoegenaamd niet dat de persoon die verzoeker als zijn neef omschrijft daadwerkelijk zijn neef zou zijn. Evenmin blijkt hieruit enige familiale band tussen deze persoon en verzoekers zelfverklaarde broer. Dat verzoekers familieband met zijn beweerde broer middels deze foto's zou zijn aangetoond, kan bijgevolg hoegenaamd niet worden aangenomen.

Verzoeker legde bovendien uiterst vage en inconsistente verklaringen af aangaande de gebeurtenissen en de incidenten die hem ertoe zouden hebben genoopt twee keren te verhuizen binnen Afghanistan, die tot gevolg zouden hebben gehad dat zijn vermeende broers zouden zijn gevlucht uit Afghanistan en die uiteindelijk ook tot zijn eigen vertrek zouden hebben geleid. Ook bleek verzoeker deze gebeurtenissen en het vertrek van zijn broers niet op een coherente wijze te kunnen situeren in de tijd. Bij de DVZ beweerde verzoeker immers dat zijn broer F.R. het land zes tot zeven jaar geleden (hetzij in 2014 of 2015, wanneer verzoeker zelf reeds twaalf of dertien jaar was) verliet. Zijn broer F.G. zou het land blijkens zijn verklaringen bij de DVZ hebben verlaten acht jaar geleden, hetzij in 2013 en op het moment waarop verzoeker zelf ongeveer 11 jaar was (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10, 17). Bij het CGVS beweerde verzoeker dat zijn beide broers waren gevlucht ongeveer 6 of 7 jaren geleden, hetzij in 2015 of 2016 en op het ogenblik waarop verzoeker reeds 13 of 14 jaar was (administratief dossier, npo, p.12). Desalniettemin beweerde verzoeker bij het CGVS daarnaast initieel dat hij ten tijde van het incident en de vlucht van zijn broers slechts 7 of 8 jaar oud was en situeerde hij deze gebeurtenissen er voor zijn verhuis naar Nangarhar, dewelke zou hebben plaatsgevonden wanneer hij ongeveer 10 jaar oud was (*ibid.*, p.12). Bovendien gaf verzoeker elders, in de vragenlijst, aan niet te weten hoeveel jaar geleden de taliban om zijn broer kwamen en kon hij evenmin aangeven hoe lang dit was voor het vertrek van zijn broers uit Afghanistan (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS kon verzoeker elders ook niet meer aangeven hoe oud hij zelf was toen het incident plaatsvond en zijn broers het land verlieten (administratief dossier, npo, p.15).

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Ook wat betreft uw getuigenissen omtrent de eigenlijke problemen die uw broer gekend zou hebben, blijft u in gebreke. U stelt namelijk dat uw moeder reeds voordat het voorval met de taliban plaatsvond door hen

benaderd werd. Er zou haar gevraagd zijn uw broer te dwingen zijn job op te geven. (CGVS, p. 18) Meer concrete informatie kan u echter niet aanbrengen. Zo geeft u aan niet te weten wanneer ze bedreigd zou zijn, noch hoeveel keer dit zou zijn gebeurd. Terzelfdertijd beweert u evenwel dat de taliban haar waarschijnlijk drie of vier keer benaderd hebben. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt om welke reden u toch antwoordt als u in feite niet over enige informatie beschikt, verklaart u enkel dat uw moeder bedreigd werd. Wanneer de vraag herhaald wordt, antwoordt u met 'ok'. (CGVS, p. 18 ; 19) Dergelijke nietszeggende antwoorden komen uw geloofwaardigheid niet ten goede."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gelden.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Tevens kan opgemerkt worden dat uw verklaringen betreffende de avond van de feiten zelf weinig doorleefd overkomen. In wezen bent u niet in staat ook maar enig detail aan te brengen, met uitzondering van het feit dat het de avond van de Eid was. Wanneer u omtrent uw onwetendheid bevraagd wordt, tracht u uw jonge leeftijd als verschuiving naar voren te schuiven. (CGVS, p. 19) Aangezien u zelf aangeeft toentertijd ongeveer tien jaar oud te zijn geweest, kan dit niet overtuigen. (CGVS, p. 15) Hoewel het namelijk, rekening houdende met uw leeftijd, nog enigszins aanvaardbaar is dat u zich niet alles herinnert, zou u wel in staat moeten zijn een zeker minimum aan details te kunnen verschaffen. Het moge duidelijk zijn dat dit geenszins het geval is. Daarnaast betreft het hier een bijzonder ingrijpende ervaring, alsook een centraal element in uw relaas. Het is immers onmiskenbaar dat dit incident de verdere loop van uw leven in doorslaggevende mate bepaald heeft. Niet alleen had deze gebeurtenis tot gevolg dat uw beide oudere broers uit uw leven verdwenen, u werd daarenboven ook gedwongen het dorp waar u geboren werd en opgroeide te verlaten. Daar komt voorts dat dit het enige moment is dat u ooit in aanvaring bent gekomen met de taliban. Tot slot kan er – wederom – op gewezen worden dat u heden ten dage in contact staat met uw beide broers en via deze weg iets van duiding had kunnen vragen. Deze vaststellingen brengen de geloofwaardigheid van uw betoog derhalve verder in het gedrang."

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zijn leeftijd vormt, zoals reeds terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, geen afdoende verklaring voor zijn bijzonder gebrekkige verklaringen inzake het cruciale element in zijn relaas. Op de overige, door verzoeker aangevoerde argumenten werd reeds hoger ingegaan.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Voorts bent u niet consistent in de beweegredenen die u aan de taliban toeschrijft. Op DVZ brengt u de problemen van uw familie namelijk rechtstreeks in verband met een operatie vanwege de overheid waarbij leden van de taliban om het leven kwamen. Meer bepaald stelt u het volgende: "[...] er was een operatie van de overheid en leden van de taliban werden vermoord. Ze viseerden mijn familieleden omdat mijn broer tolk was, ze dachten dat wij informatie doorspeelden aan de autoriteiten over de taliban." (Vragenlijst CGVS, nr. 5) Ten aanzien van het CGVS maakt u evenwel geen enkele melding van een dergelijke operatie, laat staan dat u deze in verband brengt met wat uw gezin overkomen is. En dit terwijl u tot driemaal toe de kans wordt geboden om aan te geven of er naast het werk van uw broer nog andere redenen waren dat de taliban het op uw broer en uw familie gemunt hadden. (CGVS, p. 19) Uw antwoorden laten overduidelijk geen ruimte voor twijfel over. U verklaart namelijk in eerste instantie uitdrukkelijk dat 'de specifieke reden zijn job voor de Britten' was. Vervolgens beaamt u tweemaal dat alles teruggaat op het feit dat uw broer een tolk was. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw nalatigheid, stelt u in eerste instantie op DVZ geen gewag gemaakt te hebben van de voornoemde operatie. Het betreft naar uw eigen zeggen dan ook een vergissing. Gelet op het feit dat u expliciet aangaf dat uw verklaringen op DVZ werden voorgelezen - en dat deze bovendien correct waren – kan dit niet overtuigen. (CGVS, p. 2) Zeker gezien u een ogenblik later beweert toch nachtelijke raids vermeld te hebben. Tevens zou u verklaard hebben dat uw broer wel degelijk door de taliban beschuldigd werd van het doorgeven van informatie aan de overheid. (CGVS, p. 20) De reden dat u het naliet dit spontaan te vermelden op het CGVS zou teruggaan op het feit dat u slechts een beknopte weergave van de situatie wenste te geven. Wat dit betreft kan worden verwezen naar bovenstaande argument dat stelt dat u verschillende kansen werden aangereikt om extra duiding te geven bij de beweegredenen van de taliban."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat hij voorhoudt, waren zijn voormelde verklaringen immers wel degelijk en kennelijk tegenstrijdig.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"In het verlengde van bovenstaande is het ten vierde bijzonder opmerkelijk dat de inhoud van uw betoog geenszins in overeenstemming te brengen is met de wijze waarop F.G. (...) de feiten tijdens zijn persoonlijk onderhoud presenteerde. (...) F.G. (...) gaf voorts aan thuis niet aanwezig geweest te zijn op het moment dat de taliban langskwamen. (CGVS 1210787, p. 12) Ook dit is niet in overeenstemming met uw eigen verklaring dat uw beide broers op dat moment wel degelijk aanwezig waren. (CGVS, p. 19) Hoewel ook F.G. (...)’s verklaringen niet geloofwaardig werden geacht, doen deze vaststellingen in het licht van bovenstaande bemerkingen omtrent uw eigen relaas bijgevolg toch enigszins de wenkbrauwen fronsen."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij niet weet waarom het anders werd genoteerd bij zijn zelfverklaarde broer F.G., doet verzoeker aan deze motieven, mede gelet op hetgeen reeds hoger werd aangegeven inzake het persoonlijk onderhoud van F.G., namelijk geenszins afbreuk.

Verzoeker legde bovendien meermaals en frappant tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn levensloop en zijn opeenvolgende verblijfplaatsen na het voormelde incident en de vlucht van zijn broers. Zo legde verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn verhuis naar en zijn verblijf in de stad Nangarhar. Bij de DVZ gaf hij omtrent de gebeurtenissen na het incident en de vlucht van zijn broers aan dat hij samen met zijn moeder verhuisde naar Nangarhar, in de stad, voor enkele jaren (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). In de vragenlijst gaf verzoeker nogmaals duidelijk aan dat hij na het incident een paar jaren in Nangarhar woonde en slechts daarna naar Kabul verhuisde (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bovendien gaf verzoeker bij de DVZ aan dat hij in Afghanistan altijd naar school ging (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.12). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij slechts voor twee maanden naar Nangarhar was verhuisd. Tevens gaf hij er aan dat hij in Nangarhar niet naar school ging (administratief dossier, npo, p.5, 17). Dat de voormelde tegenstrijdigheden te wijten zouden zijn aan een fout of vergissing van de tolk bij de DVZ, kan hoegenaamd niet worden gevolgd. Vooreerst zijn verzoekers voormelde verklaringen bij de DVZ duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Daarenboven gaf verzoeker aan de tolk bij de DVZ te begrijpen en stelde hij aldaar dat hij het steeds zou melden indien zich problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk, hetgeen hij naliet te doen (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Verzoeker ondertekende zijn verklaringen bij de DVZ bovendien uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaringen juist en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Bij het CGVS gaf verzoeker daarenboven expliciet aan dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen, dat hij er alle redenen voor zijn verzoek kort kon uiteenzetten, dat hij de tolk bij de DVZ goed had begrepen en dat zijn verklaringen bij de DVZ aan hem werden voorgelezen en correct waren (administratief dossier, npo, p.2).

Het voormelde klemt nog des te meer nu verzoeker omtrent zijn voorgehouden verblijf in Nangarhar uiterst vage en inconsistente verklaringen aflegde. Zo kon verzoeker in het geheel niet aangeven waar in Nangarhar hij zou hebben gewoond, met wie hij zou hebben samengeleefd in Nangarhar en hoe oud hij toen was. Wanneer erop werd gewezen dat hij gelet op zijn overige verklaringen indertijd toch ongeveer tien jaar moet zijn geweest en zich dus toch iets moest herinneren, stelde verzoeker: *"Ik weet er niets van"* (*ibid.*, p.5). Wanneer later tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals werd aangegeven dat het in acht genomen dat hij indertijd ongeveer tien jaar moet zijn geweest moeilijk te geloven viel dat hij niets meer wist over zijn verblijf in Nangarhar en zelfs de plaats niet kon geven waar hij zou hebben gewoond, trachtte verzoeker dit onterecht te vergoelijken doordat hij aldaar maar twee maanden zou hebben verbleven (*ibid.*, p.12). Even verder werd verzoeker nogmaals geconfronteerd met het feit dat hij, gelet op de verklaringen die hij bij het CGSV aflegde inzake de duur van zijn verblijf in Nangarhar en zijn verhuis naar Kabul ongeveer tien jaar moet zijn geweest wanneer hij naar Nangarhar verhuisde. Verzoeker gaf hierop echter aan: *"Nee ik was jonger"*. Nogmaals geconfronteerd met het voorgaande, stelde hij dan weer: *"Ja. Maar ik weet er toch niets van"* en gaf hij aan dat hij wel degelijk tien jaar was (*ibid.*, p.15).

Verzoeker legde daarenboven kennelijk tegenstrijdige verklaringen af over zijn verhuis naar Qalai Shanan nabij Kabul. Hoewel hij zowel bij het CGVS (*ibid.*, p.15) als eerder bij de DVZ (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10) beweerde dat hij tien jaar was toen hij verhuisde naar Qalai Shanan nabij Kabul, dient immers te worden vastgesteld dat zulks niet kan worden gerijmd met zijn overige verklaringen. Verzoeker verklaarde daarnaast namelijk dat hij in Afghanistan slechts de laatste zes jaren in Qalai Shanan, Kabul zou hebben gewoond (*ibid.*, nr.10). Dit zou betekenen dat verzoeker aldaar slechts woonde van in 2015 en van op het ogenblik waarop hij reeds 13 jaar was.

Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de ligging van dit laatste dorp. Bij de DVZ gaf hij aan dat dit dorp op 30 minuten rijden lag van Kabul (*ibid.*, nr.10). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat dit dorp op 10 tot 15 minuten rijden lag van Kabul. Nochtans gaf hij aan dat hij zich soms naar Kabul begaf (administratief dossier, npo, p.7-8).

Eveneens kon verzoeker niet preciseren wie de burgemeester van Kabul was wanneer hij in de nabijheid van deze stad vertoefde en deze stad bezocht. Daarenboven kon verzoeker geen concrete en doorleefde verklaringen afleggen omtrent veiligheidsincidenten in de regio in de periode waarin hij aldaar zou hebben gewoond. Als enige voorbeeld, verwees hij op vage en algemene wijze op een aanslag met een magneetbom op rangerwagens. Dit voorbeeld kon hij echter niet situeren in de tijd. Zo wist hij niet of dit een jaar, anderhalf jaar dan wel twee jaar voor zijn vertrek plaatsvond. Voor de rest wist verzoeker niets inzake incidenten in Kabul (*ibid.*, p.8).

Verzoeker heeft blijkens hetgeen voorafgaat op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke identiteit, herkomst, familiale netwerk, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is een verwijzing naar de situatie in verzoekers zelfverklaarde land van herkomst (onder meer de situatie onder het talibanregime, de situatie voor personen die hebben verbleven in en terugkeren vanuit het Westen, de precaire humanitaire en sociaaleconomische omstandigheden en de algehele veiligheidssituatie) verder niet dienstig en kan er met een verwijzing naar deze algemene situatie geenszins worden volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke identiteit, herkomst, familiale netwerk, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële familiale netwerk, profiel, levensloop, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

4.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT